

Zamyslenia na týždeň po svätodušných sviatkoch

Štvrtok 24. mája 2018

Piesne: ES č. 496, 461

Text: Sk 1, 12 – 26

„12Potom sa vrátili do Jeruzalema z vrchu Olivového, ktorý je blízko Jeruzalema, vzdialený od neho na cestu sobotného dňa. 13Keď tam prišli, vstúpili Peter, Ján, Jakub, Ondrej, Filip, Tomáš, Bartolomej, Matúš, Jakub Alfeov, horlivec Šimon a Judáš Jakubov do vrchnej dvorany, kde občas bývali. 14Tí všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so ženami, s Máriou, matkou Ježišovou, a s Jeho bratmi. 15 V tie dni povstal Peter v kruhu bratov - bol tam zástup ľudí, asi stodvadsať duší - a prehovoril: 16Mužovia, bratia, muselo sa naplniť Písmo, ako predpokladal Duch Svätý ústami Dávidovými o Judášovi, ktorý sa stal vodcom tých, čo zlapali Ježiša. 17Lebo patril do nášho počtu a mal podiel na tejto službe. 18Ten si teda kúpil pole za mzdu neprávosti a zrútil sa dolu hlavou, rozpukol sa, takže mu vypadli všetky vnútornosti. 19I dozvedeli sa o tom všetci obyvatelia jeruzalemskí, a preto pomenovali to pole vo svojej reči Akeldamach, to jest Pole krvi. 20Lebo je napísané v knihe Žalmov: Nech mu spustne príbytok, nech nieto, kto by v ňom býval! a: Jeho úrad nech prevezme iný! 21Preto je potrebné, aby z mužov, ktorí boli s nami za celý čas, kým Pán Ježiš chodil medzi nami, 22počnúc od Jánovho krstu až do dňa, keď vzatý bol spomedzi nás do neba, stal sa niekto spolu s nami svedkom Jeho vzkriesenia. 23Postavili teda dvoch: Jozefa, ktorý sa volal Barsabáš a mal prímene Spravodlivý, a Mateja. 24Potom sa modlili takto: Pane, ktorý poznáš srdcia všetkých, Ty nám ukáž, ktorého si si vyvolil z týchto dvoch, 25aby prevzali túto službu a apoštolstvo, z ktorého vypadol Judáš, aby odišiel na svoje miesto. 26Nato im dali lósy; a lós padol na Mateja, i bol priradený k jedenástim apoštolom.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ježišových učeníkov istotne ich bolelo, že jeden, ktorý k nim patril, sa tak nepekne zachoval, keď pre pomyselné zlepšenie svojej hmotnej situácie surovo a bezcitne zradil svojho Dobrodinca. Preto sa snažili namiesto Judáša nájsť a doplniť muža, ktorý by zaujal miesto medzi učeníkmi. V dôvere, že sa pri losovaní prejaví Božia vôľa a po modlitbách padol los na Mateja, ktorý bol priradený k jedenástim učeníkom. V texte sa hovorí o tom, čo predchádzalo tejto voľbe. Apoštol Peter v kruhu učeníkov, v zhromaždení asi 120 ľudí, začal plniť svoje apoštolské povolanie. Predovšetkým na základe svedectiev minulosti ale aj nedávnych udalostí hovoril, ako to dopadlo so zradcom Judášom, ako miesto naplnenia sebeckých túžob

človek nič nezíska, ale často stratí aj to najcennejšie, čo má. A to je živý odkaz histórie aj pre dnešné generácie. Koľkí v túžbe „za každú cenu sa mať dobre“ opustia a zradia cestu spravodlivosti, práva a čistého svedomia, opustia cestu, na ktorú ich uvádzali a viedli ich milujúci rodičia a vo falošnom opojení sa vydajú na cestu podvodov, klamstiev, násilia a neľudských činov a neraz sa zbadajú, až keď je neskoro, keď pokazili život nielen sebe ale aj mnohým iným. Preto neraz aj tie posledné rozlúčky s niektorými takýmito bývajú len plné sĺz, bolesti, utrpenia a smútku. A skôr by to malo byť tak, aby tie smútky pri posledných rozlúčkach prekryla naša vďačnosť a tiché dobrorečenie Pánu Bohu, aj tým, ktorí nás opúšťajú, za všetky prejavy ich lásky, dobroty, služby a obetí, ktoré sme im neraz nestihli dostatočne vyjadriť, kým boli tu s nami. Preto by sme o to viac mali cítiť povinnosť byť pokračovateľmi všetkého, k čomu aj nás povolal, viedol a učil ten istý Spasiteľ, ako aj všetci tí, ktorí sa svojou láskou, službou a obetavosťou nezabudnuteľne zapísali do našich srdc. Tak sa prejavovala ich viera, nádej a láska, ku ktorej viedli a vychovávali aj nás. Jedine takáto úprimná viera, činná láska a pevná nádej vždy napĺňala a naplňa život človeka pokojom a vnútornou radosťou. K tomu Pán Boh povolal aj nás. Prosme Ho, aby nám na každý deň dával nových síl. Amen.

Modlitba:

Všemohúci náš Bože a Pane! Ďakujeme Ti, že si aj nás, ktorí sme si to ničím nezaslúžili, povolal zo svojej veľkej lásky do spoločenstva svojho ľudu. Prijmi, prosíme, za to našu úprimnú vďaku. Do Tvojej milostivej ochrany sa aj dnes odovzdávame a prosíme, dávaj nám dostatok síl, aby sme dokázali odolávať pokušeniam a zlu, a tak až do konca života zotrvali v spoločenstve tvojho ľudu. Amen.

Mgr. Milan Kubík, evanjelický a. v. duchovný, senior na dôchodku, Nové Mesto nad Váhom